

## IMPACTE COVID-19 EN L'ECONOMIA

### 1. PREVISIONS S/EVOLUCIÓ DEL PIB MUNDIAL

#### Previsions de l'FMI (abril 2020)

Evolució esperada del PIB (Variació anual) (%)			
	2019	2020	2021
Espanya	2,0	-8,0	4,3
França	1,3	-7,2	4,5
Itàlia	0,3	-9,1	4,8
Alemanya	0,6	-7,0	5,2
UEM	1,2	-7,5	4,7
Regne Unit	1,4	-6,5	4,0
EE.UU.	2,3	-5,9	4,7
Ec. avançades	1,7	-6,1	4,5
Xina	6,1	1,2	9,2
Japó	0,7	-5,2	3,0
Brasil	1,1	-5,3	2,9
Ec. emergents	3,7	-1,0	6,6
Món	2,9	-3,0	5,8

Alhora que difon aquestes primeres previsions, el mateix **FMI** reconeix que es poden quedar curtes (les de 2020) si la pandèmia no es controla de manera efectiva en el curt termini o si es produeixen rebrots significatius abans de final d'any. És un **pronòstic necessàriament incert** perquè es veu sotmès a nombrosos riscos que fàcilment el poden empitjorar. Però mentre no hi hagi una alternativa més seriosa, **aquestes previsions són una bona referència per als diferents països i agents econòmics alhora de prendre mesures** per a contrarestar els efectes d'aquesta crisi, cada dia que passa menys temporal, sobre el teixit productiu i la població.

Els **governos i els bancs centrals** de les principals economies mundials s'han mogut amb celeritat (uns més que d'altres) i **han aprovat plans de suport fiscal i financer de magnituds inversemblants** que evitin que aquesta recessió provocada per una crisi sanitària global es transformi en una gran

depressió sense referències conegudes. Gràcies a la suma d'aquestes actuacions conjuntes i en constant revisió i ampliació **es preveu un repunt relativament ràpid però moderat del creixement global gràcies a la reacció de l'economia xinesa i de les economies emergents asiàtiques. L'abaratiment del petroli hi hauria d'ajudar.**

Però si pronosticar la intensitat de la davallada ja és complicat per manca de referències, **avançar una trajectòria de sortida és pura especulació.** Si en un primer moment els analistes més agosarats apostaven per una sortida de la crisi en V (perquè semblava que la pandèmia es podia controlar en molt poc temps i la capacitat productiva no en sortiria gaire tocada) **ara els més optimistes aposten per una V amb un angle de sortida molt més obert.** Previsiblement serà una recuperació lenta i poc fotogrènica.

## 2. PREVISIONS S/ EVOLUCIÓ DE L'ECONOMIA ESPANYOLA

A banda de la previsió de l'**FMI** que **considera que l'economia espanyola, juntament amb la italiana, seran les principals damnificades en termes relatius,** el **Banc d'Espanya** alerta d'una **davallada del PIB d'enguany d'entre el 6,8% i el 12,4%** en funció de quan es tardi a recuperar una relativa normalitat. L'escenari central apunta a una caiguda lleument més intensa que la prevista per l'FMI i una reacció igualment més intensa (de l'ordre del sis per cent) durant 2021.

Previsions Banc d'Espanya (abril 2020)

2019		2020				2021		
		Esc. 1	Esc. 2	Esc. 3		Esc. 1	Esc. 2	Esc. 3
2,0	Evolució PIB (%)	-6,8	-9,5	-12,4		5,5	6,1	8,5
14,1	Taxa d'atur (%)	18,3	20,6	21,7		17,5	19,1	19,9
2,5	Dèficit Públic (%/PIB)	7,2	8,9	11,0		5,2	6,5	7,4
96,0	Deute Públic (%/PIB)	109,9	115,3	122,3		109,4	114,5	120,3

Notes: Esc.1 – Normalització quasi completa a final de maig. Esc.2 – La normalització quasi completa no s'assoleix fins el darrer trimestre de l'any. Esc.3 – Normalització incompleta a final d'any.

El punt més feble de l'economia espanyola i que és el que contempla el pitjor escenari, és l'impacte que aquesta crisi acabarà tenint en l'activitat turística en sentit ampli. Transport de persones, allotjament, restauració, comerç no quotidià, cultura i oci són, a priori, els sectors que tindran més difícil recuperar la normalitat d'abans de la irrupció del coronavirus. Serà inevitable que aquestes activitats assumeixin una reducció significativa de la seva oferta de serveis perquè les magnituds assolides darrerament és impensable que es tornin a registrar a mitjà termini.

Com a complement a les projeccions del Banc d'Espanya, cal citar l'**informe elaborat per l'IEB (G. García i E. Sanromà) centrat en l'impacte sobre el mercat de treball**. Atès que les **hipòtesis de sortida semblen molt prudentes** (si l'estudi hagués començat quinze dies més tard les hipòtesis de sortida serien unes altres), els **resultats s'han de considerar infravalorats**. De fet, el resultat global parla d'una pèrdua d'1,3 milions de llocs de treball en termes anuals, gairebé el set per cent dels existents el 2019. Una pèrdua equivalent a l'estimada pel BdE en termes de PIB segons l'Escenari-1. Un escenari que ja es dona per superat. El 81% d'aquet total, un milió, provenen del terciari i uns 150.000, el 12%, de la indústria.

### 3. IMPACTE S/ L'ECONOMIA DE BARCELONA. REFLEXIONS I ESPECULACIONS.

Crec que aquests dos informes poden servir per recolzar un primer avanç de quin pot ser l'impacte de la crisi en l'economia barcelonina. Òbviament, **l'estructura productiva de Barcelona no és ni pot ser una rèplica de l'espanyola però sí que comparteixen alguns trets**. Un d'aquests és l'elevat pes relatiu de l'activitat turística (en sentit ampli) en termes d'ocupació. Si es confirma, com és molt probable, que el gruix d'aquest sector no recuperarà una mínima normalitat fins ben entrat 2021, les mesures fiscals i financeres, a més dels ERTO's, no podran evitar la fallida de moltes empreses i la pèrdua de desenes de milers de llocs de treball.

En el cas de Barcelona, es pot estimar una pèrdua de més de cent mil llocs de treball a final d'any, l'equivalent a l'augment del darrer quadrienni.

Una pèrdua més o menys transitòria en funció dels canvis en els usos socials i en el mercat de treball que adopti la societat post pandèmia.

La **reindustrialització** que alguns reclamen per no dependre de manera tan determinant de tercers països un cop s'ha constatat la feblesa de les cadenes de producció globals, és possible a Espanya? Podria ajudar de manera significativa a l'economia barcelonina? La resposta a la primera de ben segur que és afirmativa. I possiblement sigui una alternativa viable a més d'una necessitat imperiosa. La de la segona genera més dubtes. Si hom assumeix que l'elevada terciarització del teixit productiu de la ciutat difícilment es pot revertir, **s'haurà de confiar en el dinamisme industrial de l'entorn metropolità.**

Després del coronavirus, es podrà continuar parlant dels beneficis de la congestió? **La ciutat densa (molt densa) continuarà sent percebuda per inversors i emprenedors com ubicació preferida per a molts negocis?**

**El tancament de negocis petits i mitjans** (hotels, restaurants, bars, comerços i altres) **orientats bàsicament als visitants**, que després d'un llarg període d'inactivitat no veuen rendible o no poden assumir noves inversions per complir amb les normes de prevenció i seguretat que deixarà com a recordatori diari el coronavirus, **a més d'una pèrdua irrecuperable de llocs de treball deixarà un panorama de carrers sense vida i plens de persianes baixades, especialment a les zones amb més oferta de serveis turístics i banals. Reconvertir aquests locals i edificis hauria d'ésser una prioritat municipal.**

Hom té la sensació que aquesta crisi deixarà un mar de fons que les macromagnituds no poden reflectir i que de manera insistent i silenciosa ens farà qüestionar principis que per a la majoria de nosaltres han estat i són inamovibles.